

Dokonáno jest!

Dokonáno jest! Tato obsahově závažná slova Syna Božího byla lidstvem zachycena a postavena jako uzavření jeho vykupitelského díla, jako koruna oběti smíření, kterou Bůh poskytl za všechny hříchy pozemských lidí.

S děkovným rozechvěním nechávají proto důvěřiví křesťané zvuk těchto slov na sebe působit a s hlubokým vydechnutím vyvolává se při tom pocit blaženého bezpečí.

Avšak tento pocit nemá k tomu žádný opravdový základ, nýbrž pochází jen z prázdné domýšlivosti. Více nebo méně skryta spočívá v každé lidské duši při tom vždy úzkostlivá otázka: Jak byla takováto veliká oběť od Boha vůbec možná? Je pro něj lidstvo natolik cenné? A tato úzkostlivá otázka je oprávněná; neboť vychází z citění a má být varováním!

Duch se proti tomu vzpírá a chce promluvit skrze citění. Proto se nedá varování nikdy utišit prázdnymi slovy, která spočívají v poukazu na to, že Bůh je přece **láska** a Boží láska zůstává pro člověka nepochopitelnou.

Je snaha takovýmito slovy vyplnit mezery, kde schází vědění, a tam, kde vědění, dokonce i myšlení je nutné potlačit, aby se tím namáhavě zbudovaná, a přece tak falešná stavba dosavadních výkladů Božího Slova nepřivedla rychle ke kolísání a k pádu.

Avšak pro tato prázdná rčení čas již uplynul. Duch se musí

nyní probudit! **Musí**; neboť jinak mu nezůstane žádná volba, pokud nechce být zničen. Světlo to přikazuje, Bůh tomu chce!

Kdo se spokojí s prázdnými výmluvami ve věcech, které nesou spásu lidstva, ukazuje se jako duchovně líný v nejdůležitějších otázkách tohoto stvoření, tím jako lhostejný a liknavý vůči Božím zákonům, které přece spočívají v tomto stvoření. Proto má být v soudu zavržen jako shnilé ovoce!

Dokonáno jest! To byl poslední Ježíšův vzdech, když ukončil své pozemské bytí a tím své utrpení od lidí!

Netrpěl však **pro** lidi, jak se tito ještě ve své nezodpovědné domýšlivosti domnívají, nýbrž **od** lidí! Byl to výkřik úlevy, že se utrpení blíží ke konci, a tím i zvláštní zdůraznění tíže toho, co již vytrpěl.

Nechtěl tím žalovat, protože on jako ztělesněná láska by nikdy nežaloval, avšak zákony přesto působí neochvějně a neodvratně všude, tedy i zde. A právě zde dvojnásob těžce; neboť toto velké **utrpení bez nenávisti** dopadá podle zákona desateronásobně na původce utrpení!

Člověk nesmí zapomenout, že Bůh je ve své nedotknutelné dokonalosti i **spravedlnost** sama! Kdo o tom pochybuje, rouhá se vůči Bohu, posmívá se jeho dokonalosti!

Bůh jest živoucí a neodchylný zákon od věčnosti do věčnosti!

Jak se zde může člověk opovážit pochybovat svým přáním, že Bůh může přijmout odpykání od někoho, kdo také sám ve stvoření nevyvolal vinu, kdo tedy sám není viníkem!

Něco takového není možné ani **pozemsky**, tím méně v Božském! Kdo mezi vámi, vy lidé, by měl za pravděpodobné, aby pozemský soudce byl schopen nechat zcela vědomě popravit místo vraha zcela nevinného člověka, který za čin nenese vinu, a skutečného vraha by pak nechal jít bez trestu! Není mezi vámi ani jeden, který by pokládal něco takového za správné! Avšak o Bohu necháváte si něco takového od lidí namluvit, aniž byste se proti tomu i jen vnitřně bránili!

Přijímáte to dokonce i s díkem a snažíte se neustále potlačit jako bezprávi hlas, který se ve vás ozývá, aby vás pobídl o tom přemýšlet!

Pravím vám, že působení živoucích zákonů Božích nedbá falešných názorů, kterým se v tom snažíte poddávat proti vlastnímu přesvědčení, nýbrž na vás nyní těžce dopadne a přinese současně jejich účinky také ještě za rouhání takového falešného myšlení! Probudte se, aby pro vás nebylo příliš pozdě! Oprostěte se od uspávajících názorů, které se nikdy nedají dát do souladu s Boží spravedlností, jinak se vám může stát, že vám z tohoto líného soumraku vzejde spánek smrti, který musí mít za následek duchovní smrt!

Doposud jste se domnívali, že Božské se má nechat beztrestně tupit a pronásledovat, zatímco vy pozemští lidé se sami pro sebe chcete domáhat nároku na skutečné právo! Velikost Boží má podle vás být v tom, že pro vás smí trpět a ještě vám nabízet dobro za zlo, které na ní vykonáte! Něco takového nazýváte Božským, protože to podle vašich představ může dokázat pouze Bůh.

Pokládáte tím tedy člověka za mnohem spravedlivějšího

než Boha! V Bohu hodláte poznávat jen všechno nepravděpodobné, avšak také jen tam, kde to vám samým slouží ku prospěchu! K ničemu jinému! Neboť jinak voláte ihned po spravedlivém Bohu, když se někdy hrozí obrátit proti vám!

Musíte přece sami poznat dětinskost v takovémto jednostranném nazírání! Museli byste se rdít studem, pokud byste jen jednou učinili zkoušku a správně o tom přemýšleli!

Bůh by přece podle vašeho myšlení měl všechno malé a nízké svou shovívavostí podporovat a posilovat! Vy pošetilci, přijměte konečně Pravdu:

Bůh působí vůči tvorům, tedy také vám, a v tomto stvoření vůbec pouze neúprosnými zákony, které jsou v něm pevně zakotveny od počátku! Jsou neodchylné, nedotknutelné a jejich působení následuje vždy s neomylnou jistotou. Jsou také nezadržitelné a rozdrťí to, co se jim snaží postavit do cesty místo toho, aby se **vědomě vřadilo** do jejich zachvívání.

Avšak vědění je pokora! Neboť kdo má pravé vědění, nemůže nikdy vyloučit pokoru. Jsou jedno. S opravdovým věděním jde současně také pokora jako samozřejmost. Kde není žádná pokora, tam také nikdy není opravdové vědění! **Pokora je však svoboda!** Jen v pokoře spočívá opravdová svoboda každého lidského ducha!

To přijměte ještě k doprovodu pro těžkou dobu! Nikdy více přitom nezapomínejte, že Boží **lásku** nelze oddělit od **spravedlnosti!**

Jako je Bůh láskou, tak je také živoucí spravedlností! On **je**

přece zákonem! Přijměte konečně tuto skutečnost a položte ji za základ vašeho myšlení pro všechny časy. Pak nikdy neopustíte pravou cestu k přesvědčení o velikosti Boží a budete ji **poznávat** ve svém okolí, jakož i při pozorování každodenního života! Buďte proto duchovně bdělí!